

§ 19. Er en Fordring af en Medskyldner eller Forlover indfriet efter Konkursens Begyndelse, har den, der har indfriet Fordringen, samme Ret, både mod Medforlovers og Skyldners Boer, som den oprindelige Fordringshaver vilde have havt, indtil han har faaet fuldt udbetalt, hvad han, om Skyldneren eller Medforloveren ikke havde været under Konkurs, vilde have kunnet fordre. Derimod bliver det at afgjøre efter den borgerlige Rets Regler, om den, der forend Konkursens Begyndelse har indfriet en Fordring, erhverver samme Ret imod Medforlovers og Skyldners Boer som den oprindelige Fordringshaver.

Kapitel 4.

Om Retshandelers Afkræftelse ved senere paafølgende Konkurs.

§ 20. Der som Skyldneren i Bøet af de sidste 8 Uger forend Konkursens Begyndelse har betalt Gjæld, forfalden eller ikke forfalden, ved til Fordringshaveren at afhænde fast Eiendom, Stk eller andre Gjenstande, som efter de Paagjældendes Stilling og Forhold maa anses for usædvanlige Betalingsmidler, eller har betalt ikke forfalden Gjæld, selv om dette er sket med sædvanlige Betalingsmidler, kan Bøet fordre, at den stedfundne Betaling skal gaa tilbage, og at Fordringshaveren som Følge heraf skal tilbagegive det Modtagne eller dets Værd.

§ 21.

Panterettigheder, som Skyldneren i den i § 20 nævnte Tid maatte have indrømmet Nogen til Sikkerhed for Forpligtelser, der ikke samtidigen stiftes, kunne ikke gøres gjældende imod Bøet.

Fremdeles har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Forordningen 28de Juli 1841 § 2, dog med den Forandring, at Underpanteret i Løsøre bortfalder, naar Pantebrevet er udfærdiget i de sidste 8 Uger før Konkursens Begyndelse.

§ 22.

De i §§ 20 og 21 første Stykke indeholdte Bestemmelser kunne dog ikke til Anvendelse, saafremt det oplyses, at Skyldneren endnu var solvent, da Sikkerheden blev stillet, eller Betalingen skete; et Heller naar Kreditor eller Medkontrahenten afkræfter den Formodning om, at han har været vidende om Skyldnerens Insolvens, som i de i bemeldte Paragrafer omhandlede Tilfælde skal anses for at være tilfede.

§ 23.

Er Udlæg til Forantionering eller Afkræning gjort efter et af Skyldneren i den Tid, som i § 20 er sagt, indgaaet Forlig om Betaling af Gjæld eller efter en Dom, der er erhvervet i en i fornævnte Tidrum anhaengiggjort Sag, bortfalder enhver af Udlæget eller Afkræningen flydende særlig Ret imod Bøet; medmindre det oplyses, at Skyldneren, da Forliget blev indgaaet eller Sagen anhaengiggjort, endnu var solvent, eller det ifølge samtlige Omstændigheder maa antages, at Fordringshaveren ikke var vidende om Skyldnerens Insolvens.

§ 24.

Har Skyldneren paa en Tid, hvor han er indbegiven for Gjæld, eller hvor hans Bo af nogen Fordringshaver er begjært taget under Konkursbehandling, eller hvor han som Følge af, at han har set sig nødsaget til at standse sine Betalinger, eller af andre Grunde